

KRITIEK EN BEGRIP VOOR HET LEGER, DAT KINDEREN TOELAAT OP HET WERK TIJDENS VAKANTIE

„Kinderen meenemen naar het werk? Onverantwoord”

BRUSSEL — „In de schoolvakanties kinderen van het personeel toelaten tot de kantoren is een slechte beslissing”, zegt Ingrid Pelssens, die voor de Vlaamse overheid kinderopvang organiseert. „Ik sta dat al jaren toe”, reageert Jos Bergmans, bestuurscoördinator van het stadspersoneel in Antwerpen.

Van onze redacteur
Wouter Verschelden

OUDERS toestaan hun kinderen mee te nemen naar de werkplek, dat is niet in het belang van het kind noch in dat van de organisatie. Hoe kunnen ouders dan nog geconcentreerd werken, en hoe is dat pedagogisch te verantwoorden ten opzichte van het kind”, reageert Ingrid Pelssens, emancipatieambtenaar van de Vlaamse overheid, op de beslissing van minister van Defensie André Flahaut (PS). Die geeft al zijn personeel het recht om voortaan de kinderen tijdens de schoolvakanties mee te nemen naar het werk, om opvangproblemen voor de kinderen van het legerpersoneel te voorkomen.

„Wij organiseren voor alle Vlaamse ambtenaren kinderopvang tijdens de schoolvakanties, in drie centra in Brussel en vier elders in Vlaanderen. Voor tweeneenhalf euro vangen onze monitoren, die een brevet voor pedagogische begeleiding hebben, tijdens de kantooruren de kinderen op”, zegt Pelssens. Haar dienst paste vorig jaar 8.293 keer een dag op een kind van een ambtenaar, dit jaar gaat men over de 8.500 opvangbeurten.

„Bezorgdheid over kinderopvang is natuurlijk goed, maar de aanpak van Defensie is wel zeer onhandig. Zonder concrete faciliteiten kinderen naar het werk brengen, dat is niet verantwoord”, zegt Pelssens.

Nochtans gebeurt dat al jaren zo bij de ambtenaren van de stad Antwerpen. „Als werknemers een opvangprobleem hebben, kunnen ze hun kinderen meenemen”, zegt Jos Bergmans, bestuurscoördinator van het district Antwerpen. Hij leidt een dienst van 170 werknemers, 85 procent van hen is vrouw.

„Als al mijn vrouwelijk personeel begint met allerlei soorten sociaal verlof te nemen om de kroost op te vangen, dan zijn wij permanent onderbemand. Schoolstakingen of pedagogische studiedagen zijn sowieso een echte ramp. Ofwel zoek ik dan een flexibele oplossing, of-

Op alle administratieve diensten van Defensie zijn tijdens de schoolvakanties voortaan kinderen toegelaten. © Jürgen Braekevelt, dg ipr

wel kunnen wij de burger geen goede service meer bieden”, zegt Bergmans. Kinderen op de werkplek toelaten is voor hem „een kleine maatregel die veel problemen kan vermijden”.

„De kinderen van werknemers kunnen gerust een dagje terecht in onze wachtzaal voor kinderen, of als ze wat ouder zijn, spelen ze op een van de computers. Daar heb je dan nauwelijks last van. Op piekmomenten lopen hier vijftien à twintig kinderen rond, en dan passen de moeders om beurt in de referentie op die groep. Tegen vier uur krijgen de jongens en meisjes van ons een pannenkoek met ijs”, zegt Bergmans.

Ook bij Kind en Gezin, de Vlaamse openbare dienst die waakt over het welzijn van kinderen, neemt men af en toe de eigen kinderen mee naar de werkplek. „Zolang het niet systematisch gebeurt, zien we daar geen graten in”, zegt woordvoester Leen Du Bois. „Als ze echt geen opvang vinden, nemen sommigen hun kind een dagje mee. Met echt kleine kinderen gaat dat niet, maar vanaf vijf of zes jaar kunnen ze al wat meehelpen. Onze werknemers plannen hun taken dan zo dat ze die dag iets simpels doen zoals verzendingen, waarbij hun kinderen dan assisteren.”

Het personeel van het leger blijft ondertussen met heel wat vragen zitten over de nieuwe maatregel, zegt Hilde De Leeuw van de christelijke ambtenarenvakbond CCOD. „Op zich is het goed dat het recht op kinderopvang nu gegarandeerd is. Maar er is niets concreets voorzien, er zijn geen afspraken gemaakt, de vakbonden wisten van niets.”

„Het is niet de eerste keer dat minister Flahaut op basis van enkele individuele gevallen een lukrake maatregel uitvaardigt voor heel het leger. En daarom zijn nu op alle administratieve diensten kinderen toegelaten, maar dat is toch niet verantwoord. Wat doet een kind een hele dag op zo'n dienst”, vraagt De Leeuw zich af.

„Het leger heeft een sociale

dienst, CDSCA, die de kinderopvang zou kunnen organiseren. Die dienst heeft wel al één opvangdienst, in het militair hospitaal, maar hij wist tot gisteren ook niets van de algemene maatregel. Alle militairen moeten in principe dezelfde behandeling krijgen, dus zullen al de korpscommandanten iets moeten regelen”, zegt De Leeuw.

REFLEX

Het probleem ligt nu bij de baas

De federale minister van Defensie, André Flahaut, schrijft geschiedenis. Met zijn rondzendbrief over de kinderopvang in het leger voegt hij een nieuw hoofdstuk toe aan het arbeidsrecht, en brengt hij een revolutie teweeg in de verhoudingen tussen werkgever en werknemers.

Elke ietwat slimme werkgever houdt actief rekening met het feit dat een deel van zijn werknemers jonge kinderen heeft. De voorbeelden bewijzen dat wie dat doet, gemakkelijker talenten kan aantrekken en ze in dienst kan houden, en ook op meer inzet, loyaliteit en trouw kan rekenen bij zijn medewerkers. Wie dat niet doet, weet dat hij zal worstelen met onvoorspelbaar absentisme van werknemers, met gebrek aan loyaliteit en inzet, en

ook moeilijker talentvolle medewerkers kan aantrekken en houden. Zo is dat.

De slimme werkgever die vaststelt dat zijn werknemers geen kinderopvang vinden in de vakantieperiodes, buigt zich daarover, en zoekt eventueel mee oplossingen met de ouders. Een crèche inrichten in het bedrijf, is iets waarvoor vakbonden, middenveld en werknemers niet gewonnen zijn. Maar voor noodsituaties kan het aanvaardbaar zijn.

Is Flahaut dan geen verstandige werkgever? Neen, zelfs los van de vraag of het opportuun is kinderen binnen te brengen in een omgeving met militair tuig. Wat zegt de minister? Hij wil in de vakantieperiodes „het recht op kinderopvang garanderen”. Zijn werknemers hebben voortaan het

recht om hun kinderen mee te brengen, behoudens uitzonderlijke en tijdelijke omstandigheden. Dat is niet meer de werkgever die zich buigt over een probleem van de werknemer-ouder. De werkgever neemt die verantwoordelijkheid van de werknemer-ouder gewoon over. „Generaal, ik kom werken vandaag. Hier zijn mijn kinderen, trek uw plan ermee. Tot vier uur!” Dat gaat te ver. Dat is geen goed principe. Ouders zijn verantwoordelijk voor hun kinderen. De werkgever mag die verantwoordelijkheid niet tot de zijne maken.

Er zijn maar twee soorten regimes waar zoiets wel denkbaar is: totalitaire regimes en regimes waar sommigen wetgeving maken aan de hand van hun politiek dienstbetoon.